

1032. szám.
Május 26. 1878.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizetheti minden postahivatálnál és könyvársznál. **Kiadó-hivatal:** Pest bará-
tok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nompaille sor 10 kr.

XXI.évfolyam.

KELETI REGÉK.

— Irta JÓKAI MÓR. —

II. A jedikulai rab.

(Folytatás.)

A jó Helenka az alatt odakinn maradt a konyhában, a hogy emberség tudó aszszonyhoz illik, hogy mikor az ura előkelő vendéggel vacsorál az asztalnál, akkor őt ne háborgassa; hanem engedje beszélgetni, és ügyetlen közbeszólásokkal el ne árulja tudatlan voltát, hogy a miatt azután az ura pironkodjék a finom uraság előtt. Ő az alatt megvendéglé a két csatlóst főtt kukoriczával: a mi azért igen okos eledel, hogy se kés, se kalán nem kell hozzá: az ember minden szemet egyenkint kénytelen a körmeivel hámozgatni meg s észre se veszi, hogy mire jól lakott, akkora megéhezett. A jámbor Helenka ez alatt tartotta a két csatlóst mindenféle mesével, a mit azok hallgattak meredt szemekkel, folyvást kérőzve a kukoricza szemeken. Egyszer egyszer megállt a mesemondás közben hallgatóni, hogy ki beszél odabenn? Folyvást az idegen vendégnő szavát

hallá, majd csengő, majd haragos, majd siránkozó volt az. Valjon miről beszélhet? Ahoz volt szokva, hogy az ura maga jöjjön ki érte és hija be őt a szobába, mikor már el kell takarítani az asztalt: elébb rá nyitni az ajtót nagy gorombaság volna, de csak hiába várt, mert Athanáz nem jött őt beszólítani.

Helenka utoljára már kifogyott a mesemondásból, a két idegen csatlós állkapcsa is elfáradt a kukoricza rágásban. »No már most ti mondjatok nekem valami szép mesét!« mondá az aszszony; de azok csak a fejüket csóváltgatták s kisült aztán, hogy egy szót sem értenek se kozácul, se tatárul; mert ők valami idegen nemzet, a milyen van elég a földszorison túl, a kik olyan bolondok, hogy mind másféle nyelven beszélnek. Ezekre ugyan kár volt azt a sok szép mesét vesztegetni.

Ez alatt a tűz is kialudt a pestesben, a

csatlósok is eldülőngéltek: nemzeti szokás szerint, a melyik fülük alul került, azt használva párnának s hozzá kezdtek a horkoláshoz. És az idegen nő szava még mindig hangzott az ajtón keresztül s Helenka mind hiába várta, hogy az ura kijön őt behívni, hogy szedje el az asztalt.

Hát még ha rá vitte volna a lélek, hogy a kulcslyukon hallgatózzék, miket hallott volna? S igen nagy hiba volt, hogy a mint a természet a nőket felruházta, hogy az ajtón keresztül hallgatózásban oly tökéletesek legyenek, mint a macska az egérre lesésben, ő nála a nevelés anynyira elfojtotta, hogy nem is gondolt rá; mint a hogy vannak idomitott macskák a mik egy tányérből esznek tejet az egérrel. Mert akkor majd meghallotta volna, hogy miket beszél az idegen uri vendégnő az ő urának?

»Én vagyok Czitbara, a mingreliai hetman egyetlen leánya, és minden birtokának örököse; enyim lesz a »boncsuk« ha ő meghal; pedig már öreg ember, s csak fél lába van; nem ülhet a lóra.«

»Mikor kicsinyke leány voltam, eljegyeztek a kozák nagy attamán Chmielniczky Bogdán legkisebbik fiával, Györggyel. Az négy esztendő volt: én meg három. Ő rá már nem emlékezem; hanem a mézes bábra, a mit nász ajándéku adott, s a mit nem volt szabad megennem: arra még jól emlékszem.«

»Nem hallottad hírét Chmielniczky Bogdánnak, te pópa? Akkor nem is tudom, miért vagy te kozák? Ez a fejedelem az volt a kozákoknak, a mi Mahumed az ozmánoknak, Dzsingizkán a mongoloknak, Shemirám a persáknak, a mi Szobieszky a lengyeleknek, vagy ezeknek sem hallottad hírét soha?«

»Chmielniczky Bogdánnak sok fia volt. Valahány, anynyi hadseregnek volt vezére. Mind valamenynyí a csatában esett el. Mikor a Mihály fia házasodott, a lakodalma napján olyan ütközetet vívott a lengyelekkel, a kik el akarták tőle venni a szép moldaui fejedelem leányt, Rozaurát, hogy tizezer halott maradt a csatatéren. Ilyen terített asztalt is ritka lakodalomban látni!«

»Utoljára minden fiát, unokáját agyonverték már Chmielniczky Bogdánnak a harc-

mezőn, a legutolsó kis fiát Györgyöt aztán mindig magával hordta, akár hová ment; a mint az a dajkakézből kikerült.«

»Volt egy bőr iszák a nyeregkápájára akasztva, abba volt a gyerek beledugva, csak a feje, meg a két keze látszott ki belőle. A pófájára, mondtam már, hogy nem emlékezem; de azt most is mintha előttem látnám, hogy a mint az apám engemet is magával vitt az eljegyzésre, én is annak a nyeregkápájára felakasztott iszákban ültem, s a mint az apánk találkoztak s egymásnak lóhátrul kezeiket nyujták, az alatt az én vőlegényem, a fejét, a nagy hegyes báránybőr sipkéval az apja tarizsnyából kidugva, egy hosszú ostorral rám igyekezett suhintani, mig én a kezemmel védtem magamat, hogy meg ne üssön.«

»Az oczakovi nagy ütközetben is ott volt a kis György herczeg, a hol a kozák sereget teljesen tönkre verték. Mikor az öreg Bogdán azt látta, hogy minden el van veszve, táborának csak a közepe áll még ellent, a többi fut, így szólt a tábori papjához (a kinek a nevét nem tudom): »körül vagyunk fogva, nincsen menekülés. Engem nem fognak el élve: azt fogadom. Te fogd ezt a gyermeket, s oltalmazd meg. Téged, mint papot, nem fog bántani a tatár. Elvisznek fogságra. Neveld föl a fiut. Jöhet még olyan idő, a mikor szükség lesz rá. Hogy majdan rá ismerjenek, hogy ez Bogdán fia, tegyünk rajta jegyet.«

»Azzal a töre markolatát az őrtüzbe tette: ennek a gombjára volt meszve a pecsétje; egy felnyergelt ló; azt szokta az okmányokra nyomni, mert írni nem tudott. Akkor a gomb megtüzesült, azt a gyermek bal lapoczkájára nyomta. Akkor aztán a pópa a zsákba dugott gyermekkel futott, a merre nagyobb port látott. Bogdán pedig foga közé fogta a kantárt, két kezébe a csatabárdot, meg a kardot, oda rohant, a hol legsűrűbb volt az ellenség, ott azután addig verekedett, mig ki nem irtották belőle a lelket.«

»Hogy a kis Györgyből mi lett? azt nem tudakozta senki.«

»A kozákok, mikor nem találtak többet a régi fejedelmi családjukból, választottak ma-

guknak új fejedelmet: most is uralkodik rajtok, Doroszenko.«

»Doroszenko a persa szövetségese.«

»Most azonban az orosz csári trónra egy fiatal férfi került, Péter: a kinek nagyobb tervei vannak, mint atyjának voltak.«

»A kozák népet, melynek az a vallása, nyelve, a mi az oroszé, el akarja téríteni a török szövetségtől. Valamenynyi igaz hívőt egyesíteni a kettős kereszt jelvénye alatt.«

»Doroszenko azonban már a porta híve. Mászt kell ültetni a tevebőrrre.«

»Fel kell találni Bogdánnak eltűnt fiát.«

»Annyit ki tudtak felőle, hogy a pópát, a kire rá volt bizva, elhajtották a többi fogoly kozákokkal együtt a Krimbe. Az itt egész népével együtt letelepedett.«

»Itt kell tehát a fejedelem fiának is lenni.«

»Péter csár keresi a kozák fejedelemfit; én keresem a vőlegényemet.«

»Keresztül Kasul járom a Krimet, minden

pópát megkérdezve felőle. Senki sem tud felőle hirt adni. Voltam az archimandritánál is. Az is azt mondta, nem tud semmiféle fejedelemfiről.«

»Járok odább.«

»Én felfogadtam, hogy a vőlegényemet felkeresem, ha a világ végén van is. S ha él még valahol a világon: ha vak is, ha sánta is, férjemmé és kedvesemmé teszem én: fejedelemmé és hadvezérré teszi a csár.«

... . Ezeket beszélte a bűbajos Czitvara a bámuló Athanáz pópának, ki de csak egy közbe szólással sem szakította őt félbe.

Ez alatt szépen elmúlt a zivatar, a csillagok sápadni kezdtek, hajnalodott.

A délczeg Czitvara nem gondolt álomra; tovább készült menni. Elővett egy ezüsti sipot, azon olyan sikoltó hangot adott, hogy az egész völgy megzendült bele, mire a kísérői rögtön előkerekedtek: a feltápáskodó csatlósok összeszedték az arany, ezüst edényeket s felnyergelték a paripákat. Az urhölgy a kézcsókjára

siető Helenkának nagy büszkén, rá se nézve, a vendéglátásért egy akkora aranypénzt adott a kezébe, mint egy tallér s azzal lovára ülve, egész kíséretével együtt tova robogott. Athanáz pápa maga vezette őt el odáig, a hol a járt utba bele találtak. Az elváláskor Athanáznak is adott a vendégnő egy jutalmazó emléket: egy csókot az ajkára. Az oroszok között mindennapi ajándék az: olyan mintha garast ajándékoz valaki. Ah de az más csók volt: a csókok között az arany tallér.

A jó Helenkának nem volt olyan nagy az öröme a kapott nagy arany pénz fölött, mint a milyen nagy volt a szomorúsága, a midőn meglátta az asztal szegletén az ő drága jó saját keze főzte bálmost, elhülve, a kanállal a közepén: megkóstolatlanul. Ez még nem történt soha.

De még annál nagyobb szomorúságok is vártak a jó lélekre.

Mire Athanáz pápa visszakerült a fejede-

lem leány kíséréséből, már anynyira megviradt, hogy a kis fatemplomban reggelre csenditettek.

Athanáznak az zugott a fejében, hogy »hátha az ördög nem alszik?«

Ő soha sem hallotta, hogy ki volt az apja? Egy pápa nevelte fel őt is. Hát ha az ő lapoczkáján van az a felnyergelt paripa?

Csak meg tudná az ember látni a hátát!

Az nagyon könnyű volna, ha lenne két tükör a háznál; de mikor egy sincs.

Van azonban az embernek felesége.

»Gyere ide!« szolt Athanáz mogorván.

Adj rám tisztát. Vasárnap van.

A jó aszszony szót fogadott az urának. Mikor a tiszta inget rá akarta adni, azt kérde tőle Athanáz:

»Nem látsz e a bal lapoczkámon valami j e l t.«

»Igen is látok. Egy ilyen felnyergelt paripa van ottan, mint ezen az arany pénzen.«

(Folytatása következik.)

Ostffy István nótája.

— *Dudolja a »Kis pipában.«* —

*L*etelik a mandátom —

Hej de én azt nem bánom:

'Sz a sopronyi határon

Csosz leszek én e nyáron.

Csosz-élet a gyögy-élet,

Senkivel sem cserélek. . .

Tudomány nem kell ahó'

Csak pálinka meg bagó.

Krónikás adomák.

Bölcs Salamoni fogás.

A delegáció törvény szerint minden határozatnak szóról szóra egyezőnek kell lenni mind a magyar mind az osztrák bizottság szövegzetében. Egy időben mikor Rajner volt a magyar bizottság referense, a delegációk már elvégezték minden teendőjüket s indulóban voltak haza felé, Rajner maga is utban volt már;

hát egyszer csak rohan lélekszakadva az indóházhoz báró Krausz, az osztrák delegáció referense s elkapja Rajnert a waggonban:

»Tessék leszállni rögtön! Még egy delegáció ülést kell tartani, a két szöveg nem egyezik!«

»Mi a különbség?«

»A magyar delegáció szövege szerint a krakkói erődítmények költségében több van felvéve 17 és $\frac{1}{2}$ krajczárral.«

»Ugy? szól Rajner: s nyugodtan a zsebébe nyul. Itt van a 17 és $\frac{1}{2}$ krajczár!«

Nyomta az osztrák kollega markába s azzal »fertig!« robogott a vonat Budapest felé.

Báró Eötvös József tekenős békái.

Egyszer, mikor egy hirhedett államférfiut temettek, Eötvös is ott volt a gyász kíséretben s mikor egyik kortárs nagyot sohajtott: »igy megyünk el egymás után!« Eötvös egy igen szép humoristicomelancholicus allegoriát beszélt el.

»Mikor Angliában utaztam, egy délelőtt a g . . . i tenger parton sétáltam alá s fel, a

hol egy ódon zárda volt átalakítva vendéglőnek. Unatkozottban össze vissza jártam a régi zárda elhagyottabb részét, ott találtam egy sötét folyosót, annak a végén volt egy nagy márvány medence, a miben valami rejtélyes tömeg nyüzsgött. Közelebről nézve, láttam, hogy azok tekenős békák. A mint a szemeim lassankint hozzá szoktak a félhomályhoz, azt is kivettem, hogy valamenynyi teknőncznek a hátára van felírva valami »dátum.« Kire június, kire július, augusztus valamelyik napja. El nem tudtam képzelni, mire valók ezek a számok? Ebédnél elmondtam a vendéglősnek felfedezésemet, kérdezve, hogy mire valók azok a számok?

»Hát ezek arra valók, monda a vendéglős, hogy a tekenős békának bizonyos napja van, a mikorra a moslékban épen legizletesebbre meghizik, de tul nem hizik, ezt a napot írjuk neki a hátára, mikor a hizlalóba beteszük. Épen ma is tekenős béka levesünk van: ennek a mai nap volt a datuma.«

Látjátok, barátim, mondá Eötvös: ilyen tekenős békák vagyunk mi is: kinek-kinek a hátára van írva a maga napja száma: csak-hogy ezt a tekenős békák nem láthatják.

Ama bizonyos csizmadia és felesége

kérdései s feleletei.

— — Ejnye hogy a ménkü ijessze meg azokat a pözsonyi nimeteket! (Mi baja velök kendnek?) Ugyan csak képzeld már el: azt a takaros kis me-

nyecskét, a Soldosnét csak úgy immel-ámmal fogadták, de sőt pisszegtek, mikor azt a finum, ezüst tilinkóra való hangját megeresztette. (Soh' se bántsa kend őket. Elég csapás az nekik, hogy németek: ebben az esetben is az volt a nyavalyájok.) Hiszen de a Soldosné nótáihoz nem is muszáj ám magyarul tudni; füleik még csak vannak. (Az a bajuk hogy nagyok vannak.)

— — A »P. N.« azon bámul, hogy az országgyűlés többsége oly szilárdul viseli magát. (Pedig a többség már nem új kapu.) Ugy látszik a »P. N.« csak most fedezte fel. (Akkor hát értem: miért bődült rá?)

— — Furcsa ember ám a Kellersperg. (No!) Azt mondja, hogy ő haza-árulásnak tekinti az osztrák sógorok részéről, ha a kiegyezést elfogadják. (Igaza van; eddig már bebizonyították, hogy alkuszna a hazára.) Van is azoknak hazájuk. (De van nekünk.)

Dalok a rendőrségről.

— A corsoi baleset alkalmából. —

I.

*A rendőrségről nem tudok
Oh nem tudok mást dallani:
Függébbnek kéne lenni ott,
És jobban résen állani.*

II.

*Azt irták még tavai nyáron:
Ezerkétszáz hetvenhárom
Csizmadia lakik éppen
Fővárosunk kebelében.
Hiba lesz itt, szó sincs róla,
Jóval, sokkal több van ott,
Hol a rendőség azóta
Egyremást annyit fogott.*

Ex kathedra.

A színészet csirái a felnötteknél, magvai pedig a gyermekneknél található fel.

*

Balassa M. színmű öt részben. Tartalmazza B. M. halálát saját magától írva.

*

Erdős János, mint családapa ment Wittenbergiba nejével, s ott szülte neje az első gyermeket.

*

Oly mennyiségek melyek a földön találatnak, dolgoknak neveztetnek.

A B É K E

Europa: Tubus, tubus! jer közelebb. — Ti bestiák legyetek csendesen, hogy el ne kergessétek.

G A L A M B J A.

Igy nem fogtok madarat. Ha oly nagyon szeretnétek, mért kaptok rajta össze?

Milyen a publikum fantáziája.

Ami híres veszett ló katasztrófa után, melyben egy bárónak az elszabadult lova egy gazdag tőzsért a korzón agyongázolt, a publikum ezt a legendát találta ki: A ló gazdája éppen az nap vett fel annál a tőzsérnél tizezer forintot, magas uzsorára, s a

paripa kiválasztotta magának Budapest háromszáz-ezer lakosa közül ezt az egy embert; bejött az erdőssorral a korzóig őt felkeresni, hogy elgázolja. Sietünk a legendát megczáfolni, mint mely csupán népkölteményi lelemény és semmi más. Olyan lovak, melyek a gazdáik hitelezőit elgázolják nincsenek, s csak a mesés állatok kategóriájába tartoznak.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhöz.

Tekintedezs barátom uram!

Nem tudok: nevesek-e, vagy pedig mirgelögyek magamat? (Ugy tesik irtényi, hogy nevetni nem magamat akarok, mer azt tudok, hogy magamat ki nem nevetek.) Osztrak urak hazában czenralistak megint csag almodozzak arul a makrul, a ki mar sogszor bebizonyosota nekik savanyu szölönek. Megint előlrül elkesztek rigi magyarfalo notat. No hiszen mokany dikhencz firfiak am azok. Hogy mar minek van magyar czimer osztrak kitéfjü sas potrohan — mir nincs inkább bene? mongyak uk. Dualizmus boloncsag. Czenralizmus csag a boldogsag. Vigyen el zördög Magyarorszagot, azt a rongyos Magyarorszagot, a ki ugy se nem birna maga külön megilnyi, ha netalan tan Ausztriatul szilyel akarnak tökiletezszen valasztanyi.

No, hat ez mar csufondarozs kalumnia, rafogas.

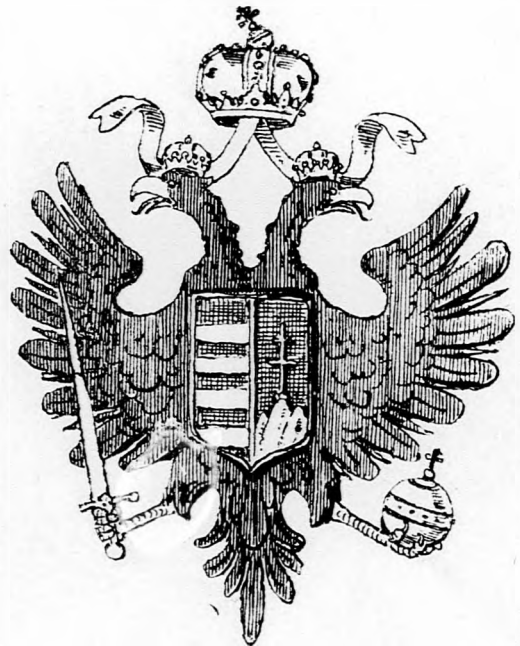
Szalattam egyesült elenziki kluba, izs csaptam larmat, hogy ezeket a sogorokat eczer mar csagugyan le kel főznyi. Halistenek: egyesült elenzik eben az egyben csakugyan egyet irtet. (Mig ezt se el nem irtünk soha, miota olyan szip egyetirtisel egyesültünk.) Teczet nekik izs inditványom, izs Banhidy rögtön inditvanyozta, hogy in bizasak meg aval, hogy megagyuk nimeteknek dukalo feleletet.

Igy törtint, hogy felhatam nevetisel izs, mirgelödisel izs, is neki latam dolgomnak.

Irtam Plenernek:

Megmutatunk mar eczer zuraknak puska-val, hogy vagyunk olyan leginyek, mint maguk;

demonstraltuk mar Lusztkandl-nek eleniben brosuraval, hogy van jussunk izs külön megilhetizshez. De mindebül mig urasagtok nincsenek meggyözödvé. Jol van. Megmutatok hat in mathematico- geometrice — a legcsalhatlanab tudomany alapján — hogy Magyarország magaban izs telyes egizset kipezhet, mig Ausztria Magyarország nélkül — kilyukad.

Tesik megvizsgalnya ezt a combinalt mir-tani figurat. No most azt a közipső figurat kiveszek abul a nagyobikbul:

— nem tezik úgy találni, hogy az a kivet figura ugyancsak tökéletes ipsigiben megmarat, míg az a másik ipen a kelő közepiben ki van lyukodva?

Sixt es nimet!

Maratam

alazatos szolgaja

J. Z.

Auguszt bácsi.

Van egy vidámságról jó kedvéről és tréfáiról ismeretes írónk, ki már eltaposta a 60-ik évét is, de azért mindig oly fiatalos, hogy nem is tűnik föl ellenmondásnak, mikor sziv baján jajgatva felsó-

hajt: »Meglátjátok pajtásim, hogy egész fiatalon öl meg ez a betegség!« — Ezzel az írónkkal történt, hogy olyan forma természete volt, mint Bret Hartnak: többet vett kölcsön, mint mennyit visszafizethetett. Ezt a tulajdonságát természetesen legjobban tudták barátai; hanem azért ügyességgel, fortélylyal minden elérhető a világon, gondolható magában Auguszt bácsi (nevezzük így), mert egy reggel azt vették észre barátai, hogy az arany gyűrű mellett értékes gyémánt gyűrű és csillag az ujján. Minden kérdezősködés nélkül mondta el: rég tartogatom, szegény anyám gyűrűje; nem is válnék meg tőle ezer forintért sem. Egyszer megszorult pénzért A. bácsi és mert nem bíztak órájában, gyűrűjében, a tárczájában levő zálogcédulákban, beállított Sz. alispán barátjához és átadta neki édes anyja gyémánt gyűrűjét zálogba a kapandó 50 frt-ért. Szívére kötötte mindazáltal Sz. barátjának, hogy jól vigyázzon a kincsre, mert ha elvesztené, nem volna képes kárpótlást nyújtani. »Egy hét alatt okvetlenül kiváltom,« ezzel vált el és egy hónapig nem mutatkozott. Sz. figyelmeztette, hogy váltsa ki a gyűrűt, mert eladja. »Ezt ne tedd, mert öngyilkos leszek; azt tul nem élem, hogy anyám gyűrűjétől, becses emlékemtől megfoszszanak.« Sz. ismét várt, várt; egy fél év is elmúlt, midőn újra figyelmeztette Auguszt bácsit. Ez látván, hogy semmi könyörgés nem használt, figyelmeztette Sz.-et: adja el a gyűrűt, hanem a mit többet kap érte azt adja vissza neki, mert nagy szüksége van rá.

Sz. elvitte a gyémánt gyűrűt az arany műveshez és ez kijelentette, hogy a máramarosi gyémántnak értéke nincs, az arany azonban, melybe foglalva van, még 4 frtot. Sz. mérgesen rontott be az Auguszt bácsi szobájába. »Fráter! tudod mi történt?« — »Eladtad a gyűrűmet! Oh, istenem!« — »S tudod-e mit kaptam érte?« — »Bármennyit, a resztjét add nekem, mert schwartz vagyok.« »Tehát kaptam — 4 frtot. Hisz a gyűrű hamis!« — »Hamis?« szól elképedve Auguszt bácsi. Ur a m isten! Hogy megcsalták szegény édes anyámat! Auguszt bácsi szeméből könny hullott, Sz. pedig elnevette s elkáromkodta magát: »Haragudjék meg, a ki tud erre az emberre«

Auguszt bácsi, mint már mondtam, nem szerte a kölcsön visszafizetését és jobban törődött azzal, mint szerezzen pénzt, mint hogy mikép té-

ritse vissza. Egyik az egyik dolga, másik a másiké. Mindent nem teljesíthet egy. Az egyszeri cigány is azt mondta, mikor a pecsenyét megette s fát is kellett vágnia: »No, more sólj már te is?«

Ugy volt tehát, egy 100 frttal volt adósa egy kereskedőnek, ki már szeretett volna hozzá jutni pénzéhez, Augustt bácsi azonban jó tartotta szóval és nem fizetett, azért el nem mulasztotta napról napra igérni: holnap megfizetem. Öt forintot meg is adott, mi annyira meghatotta a kereskedőt, hogy midőn ujlog egy-két hónapig igérte a fizetést és órájára, kabátjára fogadkozott, hogy megadja adósságát, a jó lelkű kereskedő megindult s kijelenté, hogy »adjon még 10 frtot az ur és elengedem az egész 100 frt tartozást.« A jó lélek azt hitte: Augustt bácsi nyakába borul, összevissza csókolja s úgy fog hálálkozni a jó teteményért. A. bácsi azonban felgyenesedett, merőn nézett a kereskedő szeme közé s így szólt: »Tán azt hiszi az ur, hogy én Kroezus vagyok?«

Egyszer pedig, midőn egy hitelezője sokat beszélt neki az emberi kötelességekről, hirtelen e szavakkal szakítá meg beszédét: »Egy pár aranyot elfogadok ugyan az urtól rongyos banknótában is, de arany tanácsot semmi szín alatt. Alázszolgája!«

Nagyváradon hivatalnok volt, de egyszerre Pestre nevezték ki és Augustt bácsi követelte gazdájától, hogy adja vissza a kifizetett házbért. M. urat igen fősvénynek ismerték, ki ilyesmire nem volt hajlandó és be is bizonyította Augustt bácsival szemben is, mert elutasította követelésével. Augustt bácsin azonban nem foghatott ki. Rögtön kiragasztott egy czédulát a következő hirdetéssel: »Itt e házban egy igyenes lakás kiadó. Kivántatik, hogy minél többen költözökdjenek be.« M. halálra rémült és kérte Augustt bácsit: fogadja vissza pénzét s vegye le a czédulát, de a bácsi nem akart tágitni, mert ő olyan ember, ki nem játszik a szavával. M. ur csak úgy nyerhette meg engedékenységre Augustt bácsit, hogy 100 regália szivart s egy pár üveg pezsgőt bocsátott rendelkezésére.

Egyszer nagyon rájártak a hitelezők A—t

bácsira. (Akkor-tájban Budán lakott.) Mikor a hitelezők mind együtt voltak, ajánlatot tett nekik:

— Hallják az urak. Én ki akarom elégíteni mindnyájokat. Részletekben fogom törleszteni adósságomat. Fájdalom! nem sok a mit havonként fizethetek egynek-egynek, épen azért, mert sokan vannak önök.

Azzal kiszámították közösen, hogy abból az összegből, melyet A—t bácsi havonként a törlesztésre adhat, jut egy-egy hitelezőnek 2 krajczár.

— No az a két-két krajczár minden hónap elsején ki lesz készítve az asztalomra; — tessék eljönni érte.

A hitelezők — többnyire pesti lakosok — persze, hogy felé sem mentek. Hiszen a lánczhidpénz oda-vissza 4 krajczárba került volna.

D...n történt, hogy egy utcai verekedésnél egy dsidás katonát hasba löttek. A század orvosa nem levén hon, K... községi orvos hivatott a beteghez. K... a sebesültet megvizsgálván oda nyilatkozott, hogy a szerencsétlen katona egy óra mulva jobblétre szenderül. S... század parancsnok az orvos nyilatkozata folytán azonnal sürgönyileg a bonczoló bizottság küldetését kikérelmezte. A bizottság másnap reggel megjelen. Azon-

ban időközben a század orvosa haza ér és K... közreműködésével a sebesültből a golyót szerencsésen kivesszi, mire az egészen magához tért.

A kiküldött bizottság hullá helyet csak gyengélkedőt talált, a minak lehet hogy örült, de azért az oktanul okozott költségek megtérítését követelte. S... század parancsnok K... orvossal menté magát, s a költségek megtérítésében is őt vélte elmarasztalándónak-

K... igen fukar levén, hogy a költségektől meneküljön, eként védekezett:

— Én nem vagyok semmiért sem felelős, mert a beteg kivétellett gyógykezelésem alól; hagyták volna reggelig gyógykezelnem a beteget: jót állok róla, hogy a tekintetes comissió nem jött volna hijába; — ennél fogva én azt hiszem, hogy a költségeket a század orvosa köteles megfizetni.

A d...i bírót beküldé a kupaktanács Z... városba, hogy a község felmérésével megbizott mérnöktől tudja meg: mily butorokat igényel a község által részére berendezendő lakásba?

Megjön a bíró és örömmel beszél el a kíváncsi falubölcseinek hogy:

— A mérnyöknek van butora, neki butyor nem kő, — csak egy ágy, asztal kanapé, székek — meg két fusonér.

Udvariasság.

Férj: Ki volt az a disznó, a ki azt az ajtókilincset bekenve lekvárral?

Nő: Engedelmet! Az én voltam.

Férj: Bocsnát! Yorkshireit akartam mondani.

187... igen erős tél volt. A szegény ember a gróf erdejébe ment száraz galyat szedni. — Szerencsétlenségére az erdész bepálínkázott s ez volt az oka, hogy a puska eldurant s a szegény ember halva rogyott össze.

— Már miért tette ezt erdész ur? kérdé a mellette lévő erdőkertülő — nem fáj érte a szive?

— Ugyan ne morogj — felelt egykedvűen az erdész — majd meglásd nem csavarog többet.

Név rövidítések.

Összetalálkozik egyszer Sz...i Móricz T... Lőrinczczel az utcán.

»Hogy vagy barátom Mór—? kérdi az utóbbi.

»Köszönöm, jól. Hát te barátom Lőr—?»

Szeleburdi és Beleszurdi.

Szeleburdi: Ugyancsak sokan bucsuztatták Kovács Sebestyént a másvilágra.

Beleszurdi: Az igaz, aztán még se mondta el egy se azt, a mivel minden el lett volna mondva.

Szeleburdi: Mit?

Beleszurdi: Azt, hogy ő a maga szereneséjének volt kovácsa.

Beleszurdi: Mit szólsz ahhoz a zászlóhoz, melyet Apponyi kibontott, Bánhidya meg kitűzött?

Szeleburdi: Azt hiszem hogy az Kaas Ivor kereskedésében készült, s nyeléhez Lónyay ő excelle ncziaja a farkadinai erdőben sajátkezűleg vágta a fát.

Beleszurdi: Jól beszélsz, a szöveget meg Szilágyi Dezső verte be s pedig oly verve-vel, hogy az még a szélső balnak is szöveget ütött a fejébe.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

Don Horresko. »Miről gondolkoznak a halottak?« Ön bi zonyosan tudja azt a közmondást, hogy »de mortuis nil nisi bene?« s mégis ily rosz versebe foglalt együgyű gondolatokat tulajdonit a hallottaknak! — **Famulus.** Szójátékának az a hibája, hogy értelmét külön kellene megmagyarázni, pedig »plaisanterie expliquée n' est pas plaisanterie.« — **B B.** (S.-A.-Ujhly.) Egyik adomája beválik. — **K—cs J—n.** (Bpst.) Levelében igaza van önnek, midőn a vidéki színészet rendezetlensége miatt panaszkodik, de mellékelt versében nem üt oda a hova néz. — **V—i D.** (Bpest.) A »P. N.«-hoz irt verse nem mondható épen rosznak, de öntől jobb is telik, tehát ezt félre tesszük. Hát az »apró-cseprő« egészen elmarad? — **k—a.** (Bpst.) Az a legutolsó érdeme valamely műnek, hogy szép és kedves asszonyról szól s így az önnek is. Egyebet kérünk. — **V—i J—f.** (Kassa.) Legutolsó küldeménye nem üti meg a közölhetőség mértékét. — **Salanum Nigrum.** (Enyng.) Hosszu lére van eresztve; rövid adomába n elmondva talán használható lenne. — **Több kéziratról** jövőre.

Meglepő jutinyos, belővőt biztonságos revolver, 3 nagyság és 25 löletény frt 5, 7, 9, vésettek 7, 9, 11, hatásos rövid közepén gyuló Bulldog revolver frt 13, 15-17. **Uj! Nagy uti ruhavédő** tekercs 5.75, 6.75, szilárd készítésű utibőröd és kizárta minden nagyságban, ang. plaidszij 90 kr. Czélszerűen berendezett utiszekrények vállba függeszthető táskák.

Lovagló-nyergék, angol disznóbőr, 15-35, kettős kantár 4.80-10, kengyeliszij 2.50-3.50, terhelő 2.20-3.60, izasztó 3-5, kengyelvas 1.60-3.50, zablá 1.80-3.75. Lovagló-vevesszők.

GUMMI mindennemű legújabb, személyes oltalom, házi használatra és betegápolásra. felöltők és köpenyek esuklyával frt 7.50, 9, 10, 15, 17, légpárna 4.20-7.50, allövet- és anya-fekendők frt 1.80, 2, 2.40, 3.50, ércz allövet-fekendők nyomó szerkezettel frt 3.50. Ágybetétek gyermek- és betegágyasnak 70 kr., 1.35, 2.70.

Kertész-kés tűrészzel 1.30, 2.70, 6.60, kerti feeskendő frt 10-22, hernyó-olló 1.60, kerti olló frt 1, 3, faág-fűrész 75 kr., 1.50

Gyári raktár párisi és bécsi **szodavizkészülékeiből**, melylyel mindenki könnyen készítheti ezen mindig friss, kellemesen illító italt, nagyban és egyenkint gyári áron:

1/2 1 1 1/2 1 3/4 2 3 liter
irt 7 8 9 10 12 14.

Legjobb minőségű **szoda** és **borkó** 2 1/4 font frt 2.-

Víz-szűrő egérszénnek ártalmas víz tisztításához frt 3.50, 3.50, 5.50, edénynyel frt 5.50, 10.50, 11.70, 12.50.

frt 11.70 tuez, tartós britt ércz **evő-készlet**, savanyban sem sárgul, 1 tuczat kávé kanál 1.30, evőkanál 2.70, villák 2.70, kések 6.30, tejsmerő-kanál 45 kr., tevesmerő 30 kr.

Tavaszi **árnykosztó** lezaryezők, divatos **scátabotok**, szélvédő-gombok betűkkel, tekafőncz, elefántcsont 1.20, selymesernyők 4.50-7.

Játékok szabadban, szilárd angol Croquet-játék frt 18, rucany-ballonok, Flobert czél- és

madár-fegyverek frt 12, 14, 17, 21, golyós löletény száza 50 kr. Dr. Schreiber-féle teljes **tornakészülék** frt 14.50, külön egyes tornászai eszközök, tornagolyók kiloja 30 kr., nagy kuglizőbábuk frt 2.25, ligmum sanctum-golyó 1.40-4 frtlig. a Nagy **gyermek-kocsi** frt 12.50.

Harmonika, accordeon tremolo trombita díszítéssel frt 7.-

Lombfűrész-szekrények a házi iparhoz frt 6, 15; 12 drb. fűrész 10 kr., minta-lap 10 kr., fűrész-ráma 2.20-2.80. Jávör, dió, cseresznye fountr-lapok!

Anyák különös figyelmébe! Tápláló-üveg, az ajkák nyomása által magától működő, frt 1.20, ang. fog-gyöngy, ősmert szer fogzó gyermeknek 3 frt. **Amerikai** tárgyak: Kés-élesítő 60 kr., üveg-vágókerék 60 kr., sardinaszelece-nyitó 50 kr., habverő frt 1.50 kr., csepp-felfogó üveg-dugasz vörös bornak 60 kr., dugasz csappal ásványviznek stb. 75 kr., dugaszemelő, nélkülözhetlen erősen dugaszolt üvegnél 1, 1.80, 2.15.

Uj! Háziasszonyok véde a tejjamamisítás ellen a **tejvizsgáló** frt 1. Jelinek, 2 folyadék, összekeverve előkészület nélkül elenyészhetlen fehérneműbélgyógyító ad frt 1. Margueldon, porcellán, üveg, tajték stb. azzal ragaszva, vízben vagy tűzben tart, 85 kr. **Mastique fogkefe**, eladás jótállás mellett a serte-kihullás ellen, 30, 35, 40, 60 kr.

Rechaud Lang gyorsforraló, borszesz felét fogyasztja, frt 2.50, 2.75, 3, hozzá edények 1.75. Borszesz Comfort **kávéfőző-gép**, igazítható kevesebb és több csésze kávéhoz, 12 perc alatt zamat-megtartással főz kávé, frt 5.60, 7.50, 9.50, 12.80.

Szén-vasaló előnye: fűtőanyag és időtakarítás, frt 4, biztos lapos finom ércz **zseb-napóra** irányítáival frt 1, szabályzott uti óra, felkötőnek is használható, 6.-, életmentő a mel-lény-zsebben frt 1.

Dohányzóknak új cigarettékészítő, karikának jobbra és balra huzásával szivarka készül, 75 kr. Wangel-féle szivarka henger-gép, 20 perc alatt 100 db. szivarka készíthető, frt 3.75. Cosmopolit csatornás vadász-pipa, eléghetetlen fából, bagót nem képez, frt 1.-1.40. Legjobb Maurer-féle kanócsoz **gyufatartó** 85 kr., frt 1.15. Gőz pipa-szár-tisztító 1.80. Dohányvágó gép frt 13.50, 18.

Próba-reménylél képes árjegyzék mellékeltek **BUDAPEST.** Dorottya-utca 2. szám.

Kertész Tódortól

MÖSSMER JÓZSEF

rumburgi vászon-raktára

Budapest, koronaherczeg-(uri) és zsbárus-utca sarkán 12. sz.

ajánlja tavaszi évadra dusan felszerelt **vászon- és kész fehérnemű-raktárát házi szükség-leire**, nemkülönben teljes **menyasszonyi készleteit** legolcsóbb szabott árakon.

Nehogy raktáram egy hasonló czéggel felszereltessek, arra kívánom nagyon tisztelt veőimmet figyelmeztetni, hogy **vászon-üzletem a „MENYASSZONYHOZ”** czimezve 27 év óta, még mindig a koronaherczeg-(uri) és zsbárus-utca sarkán 12. sz. a báró Orcsály György-féle házban **szemben a főpostával** létezik.

Árjegyzékek és minta-küldemények kívánatra bérmentesen megküldetnek.

Megrendelések legjobban és legpontosabban eszközöltenek.

„THE GRESHAM”

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: Budapest, Fer. József-tér 5. **Ausztriai fiók:** Bécs, Opernring 8.

A társaság vagyona . . . . . frcs 59.919,633.-

Évi bevétel biztosítások és kamatból 1877. június 30-án . . . . . frcs 12.761,159.80

Kifizetések biztosítási és járadéki szerződéses s visszavásárlások stb. után, a társaság fennállása óta (1848) több mint . . . . . frcs 77.000,000.-

A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a társaságnál . . . . . frcs 56.783,769.80

értékig nyújtattak be ajánlatok, miáltal a legutóbbi 25 év alatt benyújtott ajánlatok összértéke több mint . . . . . frcs 854.997,550.-

értékre megy. — Tervezetek s minden közelebbi felvilágosítások az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb városában az ügynök urak s a **magyar és osztrák fiókok** által adatnak. 479 349

„ÜSTÖKÖS”

részére hirdetések elvállal

Goldberger A. V.

Service-tér 3. sz.

Nagy száma a minden nemzetbeli szenvedőknek megerősítheti a **köszvény-vászon** gyógyverejét és bebizonyíthatja, hogy annak használata által már sok évi csuzos fájdalmak és a leghevesebb tagszagatások teljesen meggyógyítottak. Sőt megállapított tény, hogy volt eset, midőn a legmakacsabb köszvénydaganat és folytonos fejfájás a **köszvény-vászon** alkalmazása által örökre elmúlt. Ily állapotban szenvedő, ha e baj még oly nagyfokú is, nem mondhat le azon reményről, hogy fájdalmaitól megszabadul, míg e gyógyszerert kellőleg nem alkalmazta, a mely annál előnyösebb, mi el csak külsőleg alkalmaztatik, és a betegnek nincs mit tartania a belsőleg vett gyógyszerek tömegének utóhatásaitól. Raktár: Pesten, **Török József** gyógyszerésznél.